

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2004. márc.-ápr.

IX/2. szám

Ára: 200,- Ft

Kismarton – kegyeszobor

Himnusz a Fájdalmas Anyáról

Állt az anya keservében
sírva a kereszt tövében,
melyen függött szent Fia,
kinek megtört s jajjal-tellett
lelkét kemény kardnak kellett
kínzón átjárnia.

Óh mily búsan, sújtva állt ott
amaz asszonyok-közt-áldott,
ki Téged szült, Egyszülött!
Mily nagy gyásza volt sírása
mikor látta szent Fiát a
szívtépő kínok között!

Van-e oly szem, mely nem sírna
Krisztus anyjával s e kínra
hidegen pillantana?
Aki könnyek nélkül nézze,
hogy merül a szenvedésbe
fia mellett az anya?

Stabat Mater
(Babits Mihály fordítása)

*Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék:

H. Newman: Elefántesont torony	1
Nagy Szent Leo pápa: Gyümölcsoltó Boldogasszony	2
Gobbi: Ez a május	3
II. János Pál pápa: Szent József	4
Liguori Szent Alfonz: Mária felebaráti szeretete	5
A hang	7
Kérjetelek és adatok	8
Aranyszájú Szent János: A bántalmazót kell sajnálni	8
Kovács Ervin: Fájdalmas Anya	10
Aranyszájú Szent János: Végtelen javak záloga	12
Fischer Szent János: A mi főpapunk: Krisztus	14
Gobbi: Beteljesedett	15
Barsi Balázs: Egyetlen Mesterem	17
Szent Ágoston: Az összes napok anyja	18
Irgalmasság vasárnapjára készülve	19
Mária kegyhelyek	
Kismarton	21
Marseille	21
A Szűzanya üzenetei Szőkefalván	22
Földi Endre: Érdemes-e odafigyelni Istenre és égi követére?	26
Rózsafüzér	
Szent Rita rózsafüzére	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

Címlapon: Kismarton – Legeza László felvétele
A hátsó borítón: Marseille – kegyeszobor

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén,
megvásárolható templomokban vagy a Feren-
ciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk és küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Elefántcsont torony

H. Newman

A torony olyan építmény, amelynek általában rendkívüli jelentősége van, és büszkén emelkedik ki a környezetből. Toronynak nevezik például ma is Angliában azokat a személyeket, akik környezetükből magasan kiemelkednek.

A kimagasló nagyságot is joggal tulajdoníthatjuk a Szentséges Szűznek. Bár az Úr szenvedésének ideje alatt hasonlíthatatlanul többet szenvedett, mint az apostolok, mert édesanya volt, mégis fönségesnek mutatkozott, fölötte állott azok minden kicsinységének és ingadozásának. Szünetében mélységeiben nyilatkozott meg lelki nagysága. Az Úrnak az Olajfák hegyén átélt halálgyötrelmében az apostolok fáradtan és csüggedten elaludtak; nem harcoltak kedvetlenségük ellen, hagyták, hogy a gyöngeség elnyomja őket. Igen, az apostolok fejedelme a főpap udvarában a katonák és az ajtónálló előtt meztelenül állt, bár néhány órával előbb magabizóan mondta, hogy az Úrral marad minden szükségében, sőt a halálban is. De a többi apostolok is elhagyták Mesterüket a veszély idején, és gyáván elmenekültek, az egy Szent Jánost kivéve. Elvesztették benne és a nagy eljövendő dolgokban való hitüket, melyeket lelkük előtt feltárt. Minden összetört bennük, amit az Úr három esztendei fáradtságos és végtelenül türelmes munkával bennük felépített. Milyen egészen más az asszonyoknak bátorsága és áldozat-készsége: Mária Magdolnáé például és legfőképpen a Legszentebb Szűzé. Az Írás kifejezetten kiemeli, hogy állt a kereszt alatt. Nem roskadt le a földre, erősen és biztosan állt és tűrte szívének gyötrelmeit, melyek Fiának hosszú szenvedése alatt percről-percre megújultak.

Ez a szenvedésben megnyilatkozó fölséges lelki nagyság és erőszívűség az apostolok viselkedésével összehasonlítva joggal mondható toronymagasságúnak. A tornyok ugyan nehéz, masszív és minden kecsesség nélküli építmények, melyek a háborút és nem a békét szolgálják, s éppen ezért nincs bennük semmi szépség és szemnek jóleső, amiket Mária kiváltságaiként ismerünk. Éppen ezért nevezzük elefántcsont toronynak, hogy ezzel jelezzük erényeinek ragyogását, tisztaságát, báját, kellemét és lényének édességét. Mivel mindenkit felülmúló erejével és kellemével a legalázatosabb szerénységet egyesítette, az „elefántcsont torony” megtisztelő jelző reá vonatkozólag teljesen igazolt.

(Newman-Szunyogh: A Szűzanya hónapja)

Gyümölcsoltó Boldogasszony

Magára vette az alantasságot a Fölséges, a gyöngeséget az Erő, a halandóságot a Halhatatlan. A sérthetetlen isteni természet azért egyesült a szenvedésre képes emberi természettel, hogy lerója bűnös állapotunk adósságát, és hogy ami a mi gyógyításunknak is megfelelő volt, ugyanaz az egy legyen Isten és az ember között a közvetítő, az ember Krisztus Jézus, aki meghalhat embersége szerint, de nem halhat meg, mint Isten.

Valóságos Isten született tehát a valóságos ember teljes és tökéletes természetében; teljesen egész tehát abban, ami sajátosan az övé, és teljesen egész abban, ami sajátosan a mi természetünk. Azt mondjuk a mi természetünknek, amit a Teremtő kezdetben létrehozott bennünk, és amelyet megváltásunkért magára vett.

Üdvözítőnkben ugyanis még csak nyoma sem volt meg annak a hiánynak, amelyet a kísértő okozott; és a rászedett ember elkövetett. Hiszen nem kellett bűneikben is osztoznia azért, mert emberi gyengeségeinkkel közösséget vállalt.

Szolgai alakot öltött, de nem tapadt rá a bűn szennye; fölemelte az emberséget, nem alázta le az istenséget. Az irgalom lehajlása volt ugyanis, és nem a hatalom megfogyatkozása az az önkiüresítés, amely által a Láthatatlan látható alakban mutatkozott be előttünk, s amely által a mindenség Teremtője és Ura egy akart lenni a halandó emberek közül. Így tehát az, aki Isten formájában megmaradva teremtette az embert, ugyanaz lett ember a szolgáló alakjában.

Belép tehát e világ alsóbb régióiba az Isten Fia, mennyei trónusáról jön le, de azért nem hagyja ott az Atyjával való közös dicsőségét, hanem új rend szerint, új születéssel jön a világra.

Új rend szerint, mert az, aki láthatatlan abban, ami sajátosan az övé, láthatóvá lett azáltal, ami sajátosan a miénk; a Felfoghatatlan azt akarta, hogy felfogjuk őt: aki megmaradt idők előttinek, az most az időben létezni kezd: a világmindenség Ura szolgáló formát öltött, elfátyolozva végtelen fölségét; Isten, akihez nem férhet szenvedés, nem vonakodott szenvedőképes emberré lenni, és a Halhatatlan nem vonakodott alávetni magát a halál törvényének.

Az ugyanis, aki valóságos Isten, ugyanúgy valóságos ember is; és nincs ebben az egyesülésben semmi megtévesztés, hiszen együtt van meg benne mind az ember alázatossága, mind pedig az istenség magasztossága.

Így tehát az Isten nem változik benne, ha ő könyörületre indul, és ugyanígy az ember sem enyészik el, ha felmagasztalódik. Egymással közösségben maradva a két természet azt teszi, ami a sajátja: az Ige azt teszi, ami az Igére tartozik, és az emberi természet is azt teszi, ami neki felel meg.

A két természet közül az egyik csodákkal tündöklök, a másik bántalmakat szenved. És miként az Ige nem hagyja el az Atyáéval egyenlő dicsőségét, ugyanúgy embersége sem veti le magáról a mi fajtánk természetét.

Gyakran kell hangoztatni, hogy egy és ugyanaz, aki valóban az Istennek Fia és valóban az embernek fia. Isten azért, mert *kezdetben volt az Ige, az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige*; ember pedig azért, mert *az Ige testté lett, és közöttünk élt* (Jn 1, 1.14). *(részletek Nagy Szent Leó pápa leveleiből)*

Ez a május

Igyekeztek, szeretett fiaim, ebben a hónapban mélyebben átélni Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlásotokat: csak így lesz képes mindegyikötök tisztelni engem.

Ajándékozatok meg önmegtágadástok kis virágaival nagy fájdalommal enyhítésére, amiatt, hogy nem fogadják el az emberiséghez intézett egyik felhívást sem, hogy térjenek vissza Istenükhöz.

Mily szomorú Jézus azok miatt, akik a bűn, a tisztátalanság, a korrupció, a féktelen önzés útján járnak!

Ajánljátok fel e szegény, beteg gyermekeimnek segítségül vezeklésüket és önmegtágadásotokat.

Ajándékozatok meg engem e nekem szentelt hónap minden napján kis virágokkal, amelyek hallgatásból, engedelmességből, tökéletes szolgálatkészségből, alázatból, türelemből, szelídségből, a kényelmességről és az érzéki örömeiről való lemondásból állnak. Úgy haladtok az önmegtágadás útján, ha valóban ellene mondotok a világnak és minden kísértésének, mert ez az ellene mondás a ti keresztségi és papi fogadalmatok napján elvállalt legfontosabb kötelezettségeitek.

Ajándékozatok meg a rózsafüzér imádkozásával, *mondjátok odaadóbban és még többször!*

Gyújtsetek magatok köré szerzeteseket és hívőket a velem végzett buzgó imádság cönákulumaiba.

Most különösen kérem tőletek, hogy *buzgósággal és örömmel imádkozzatok a rózsafüzért.* Ez a fegyver, amelyet ma használnotok kell, hogy küzdjete és győzzete ebben a véres harcban: ez az aranylánc, amely titeket az én Szívemhez köt; ez a villámhárító, amely rólatok és a számotokra kedves emberekről a büntetés tüzét elhárítja; ez a biztos eszköz arra, hogy mindig közeletekben maradjak.

Végül kérem tőletek, hogy *Szeplőtelen és Fájdalmas Szívemnek tett felajánlásotokat újítsátok meg gyakran és éljétek teljes odaadással.*

Minél gyorsabban térjete be erre a menedékhelyre, hogy megvédjelek titeket.

Védelmemnek mindenki számára egyre érthetőbbé kell válnia, mert ezeket a napokat, melyeket most éltek át, igen nagy szenvedések jellemzik. Oly sok szegény gyermekemet fenyegeti ma az a veszély, hogy elvesznek.

Ez a nekem szentelt május legyen jó alkalom arra, hogy rám bízátok magatokat, amikor önmegtagadástok kis virágait nekem ajánljátok, gyakrabban imádkozzátok a rózsafüzért, és a Szívemnek tett felajánlást mélyebben átélitek.

A Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1983. május 1., Szent József ünnepén.

Szent József

Szent József valóban lelki ember! Nagy a hitben, nem azért, mintha bármit is szólt volna saját szavaival, hanem mindenekfölött azért, *mert meghallgatta az élő Isten szavait.*

Csendben hallgatta. És... tanúja lett az Isteni Titoknak...

Az élő Isten igéje mélyen behatolt e férfiú lelkébe – ennek a becsületes embernek a szívébe.

És mi, vajon mi tudjuk, hogyan kell meghallgatnunk Isten szavát?

Tudjuk, miként kell feldolgoznunk azt emberi énünk mélységeiben?

Megnyitjuk-e lelkiismeretünket e szó előtt?...

Oly nagy szükségünk van a hitre!

Nagy szüksége van a mai embernek az erős hitre, e zaklatott, modern korban.

E erős hitre van szüksége ma az egyéneknek, családoknak, közösségeknek, az Egyháznak.

Isten népe!...

Ne féljete elfogadni Máriát, jegyesével, e názáreti Józseffel együtt.

Ne féljete elfogadni Jézus Krisztust, az ő Fiát, egész életetek során.

Ne féljete elfogadni Őt olyan hittel, amilyen Józsefé.

Ne féljete befogadni Őt hajlékotokba...

Ne féljete elfogadni Krisztust munkátokban.

Ne féljete elfogadni Őt mindennapjaitokban.

Akkor ez a világ valóban emberivé lesz. Még inkább emberi lesz. Csak az Istenember változtathatja „emberi világunkat” teljesen emberivé.

(II. János Pál: Minden napra egy ima)

Európai csatlakozásunk 2004. május 1-jén lesz. Kérjük a családok, Európa családjainak védőszentjét a hathatós támogatásért!

Jóságos Szent József!

Oltalmazd családunkat/közösségünket:
segíts, hogy Istennek mindenkor tetszésére legyünk.
Te mindent kérhetsz számunkra, hiszen Jézusnak nevelőatyja vagy.
Esdj ki mindnyájunknak igazi istenfélelmet, élő hitet,
hűséget, világos és tiszta lelkiismeretet,
természetes alázatosságot,
nagy szeretetet Isten és minden felebarátunk iránt.
Könyörögj érettünk, hogy egyre tökéletesebben éljünk,
a bizalom útján haladjunk és soha el ne hanyaguljunk.
Járj közben értünk, hogy Isten minket is szentekké tehessen!
Védelmezz bennünket, hordozd testi-lelki ügyeinket,
ajánlj mindnyájunkat Jézus és Mária Szívének.
Amen.

Mária felebaráti szeretete

Liguori Szent Alfonz

Az Isten és a felebarátunk iránti szeretetre ugyanaz a parancs kötelez minket. „Az a parancsolatunk van pedig Istentől: hogy aki szereti Istent, szeresse felebarátját is” (1Jn 4,21). Ennek az oka Szent Tamás szerint az, mivel aki szereti Istent, az szereti mindazt, amit Isten szeret.

Genuai Szent Katalin így szólt egykoron Istenhez: Uram, te azt akarod, hogy szeressem felebarátomat is, de én nem tudok mást szeretni, csak téged. Isten pedig így felelt neki: Aki engem szeret, az szereti mindazt, amit én szeretek. Mivel pedig soha nem élt és élni sem fog, ki jobban szeretné Istent, mint Mária, azért sohasem volt és nem is lesz, ki jobban szeretné felebarátját, mint Mária.

Trónust építtetett magának Salamon ... között szeretettel ékesítette föl Jeruzsálem leányaiért (Én 3,9-10). Ezeket az igéket P. Cornelius a Lapide így magyarázza: Mária méhe volt ez Igét hordozó hordszék, és azért között szeretettel ékesítette föl Jeruzsálem leányaiért; sőt Krisztus, maga a szeretet, a legnagyobb szeretettel töltötte be a Szent Szüzet, hogy megsegítse mindazokat, kik hozzá folyamodnak.

Mária teljes volt szeretettel e földi életében, úgy, hogy kérés nélkül is segít a hozzá menekülőkn; így tett a kánaai menyegzőn is, mikor Fiát csodára, a víznek borrá változtatására kérte azzal, hogy feltárta előtte a család zavarát: Nincs boruk! (Jn 2,3). Ő, mennyire serénykedett, valahányszor felebarátjának segítségéről volt szó! Amikor felebaráti szeretetből meglátogatta Erzsébetet: „Sietve ment a hegyes tartományba” (Lk 1,39). De nagy szeretetét jobban s nagyobb fokban már nem tanúsíthatta volna, mint amikor szent Fiát halálra adta a mi üdvösségünkért. Szépen mondja azért Szent Bonaventúra: Úgy szeretete Mária a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte. Szent Anzelm pedig így szól: Ő, áldott az asszonyok között, ki legyőződ az angyalokat tisztaságra nézve és a szenteket felülmúlod a kegyesség tekintetében!

Mária szeretete irántunk – Szent Bonaventúra mondja – korántsem hűlt ki vagy rövidült meg a mennyekben; sőt inkább növekedett: mivel most inkább látja mindnyájunk nyomorúságát. Azért írja a szent: Mária irgalmas-sága már akkor is nagy volt a nyomorultak iránt, mikor e földön járt; de sokkal nagyobb most, mikor már a mennyben uralkodik.

Szent Brigittának pedig azt mondta egy angyal, hogy akik imádkoznak, Mária szeretete által nyerik meg a kegyelmeket: Senki sincs, ki ne nyerne Mária édességéből áhítatot általa, ha kéri. Bizony szegények volnánk, ha Mária nem imádkozna értünk. Jézus maga mondta egyszer Szent Brigittának: Ha Anyám imái közben nem járnának, nem volna még remény sem az irgalmasságra.

Boldog az, ki megszívreli az én tanításomat és figyel az én szeretetemre – mondja az Istennek szent Anyja – hogy mások iránt gyakorolja azt az én követésemre: „Boldog ember, aki hallgat rám, aki napról napra örködik ajtómnál, s őrzi kapuim félfáit.” (Péld 8,34).

Nazianzi Szent Gergely azt mondja, hogy Mária vonzalmát az irgalmas-ság és szeretet által szerezhetjük meg leginkább. Miként Isten int minket: „Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas” (Lk 6,36); úgy Mária is így szól összes gyermekeihez: Legyetek irgalmasok, miként én is, a ti Anyátok, irgalmas vagyok.

Annyi bizonyos, hogy amiként mi gyakoroljuk a szeretetet felebarátunkkal, éppoly fokban lesz részünk Jézus és Mária irántunk való szeretetében: „Adjatok és akkor ti is kaptok... Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyannal mérnek majd nektek is.” (Lk 6,38). Adj a szegénynek és vedd a mennyeket – mondja Szent Metód. Azért mondja az apostol, hogy a felebaráti szeretet boldoggá tesz mind ebben, mind a másik életben. Az ájtatosság pedig mindenre hasznos, ahogy meg van ígérve a jelen és jövő életben egyaránt

(1Tim 4,8). Aranyszájú Szent János pedig a Példabeszédek könyve eme mondatának: „Aki megszánja a szegényt, az Úrnak ad kölcsön” (Péld 19,17); – magyarázatául azt mondja, hogy segítsünk tehát a szegényeken és ezzel az Isten lesz adósunkká: Ha Istennek kölcsönözünk, adósunkká tesszük.

*Ó, irgalmasságnak szent Anyja,
te mindenki iránt szeretettel teljes vagy,
ne feledkezzél tehát meg az én nyomorúságomról se.
Ajánlj engem Istennek, hisz ő semmit sem tagad meg tőled.
Nyerj, kérlek, számomra kegyelmet,
hogy hasonló legyek hozzád szeretetben,
követhessem a te Isten és felebarát iránt tanúsított szeretetedet.
Ámen.*

(Liguori Szent Alfonz: Szűz Mária érényei)

A hang

Sok-sok évvel ezelőtt történt az alábbi eset.

Drága Nagyszüleimhez utaztam autóval Szolnokra. Ragyogó naps időben gyorsan haladtam. Már a Monorierdő előtti felüljárónál jártam. Előttem lassan baktatott valaki, személy vagy teherautó lehetett, nem emlék-szem. Csak azt tudom, hogy még a felüljáró előtt meg akartam előzni. Hátranéztem és miután senkit nem láttam, indexszeltem és már húzódtam volna ki balra, amikor meghallottam azt a figyelmeztetést: „Ne menj!”

A múltó évek sem halványították el bennem ezt az élmény! Mintegy újra és újra lejátszott videofelvétel hangja és képei. „Ne menj!” – mondták. S bár az index folyamatosan kattogott, én mégsem előztem, hanem újra a visszapillantó tükörbe néztem. Egy autó közeledett és száguldott el mellettem olyan sebességgel, hogy ha én mégis előzök, bizonyára sem belőlem, sem az előttem araszolóból nem maradt volna más, csak néhány roncsdarab.

A „hang” – rögtön tudtam kinek a hangja –, akkor megmentette az életem. Az idő múlásával, ahogyan a szívem egyre jobban kinyitottam Isten felé, úgy élekedett a „hallásom” is Istenben.

Ma már számtalan hasonló élményt őrizve, hiszem és remélem, hogy sor-som, életem irányítójává vált az Úr – hangja!

„Akinék van füle a hallásra, az hallja meg!” (Lk 8,8)

Aszódi Mária

KérjeteK és adatik

Erőt kértem az Úrtól, s Ő nehézségeket adott,
melyeken megedződtem.
Bölcsességért imádkoztam, és problémákat adott,
melyeket megtanultam megoldani.
Előmenetelt óhajtottam, gondolkodó agyat és testi erőt kaptam,
hogY dolgozzam.
Kértem bátorságot, és Isten veszélyeket adott,
melyeket legyőztem.

Áhítottam, hogy szeretni tudjak,
és kaptam az Úrtól bajba jutott embereket, akiken segítsék.
Kegyes jóindulata helyett alkalmakat kaptam, a jóra.
Semmit nem kaptam, amit kértem,
és mindent megkaptam, amire szükségem volt.
Imádságom meghallgatásra talált.

A bántalmazót kell sajnálni

Aranyszájú Szent János

Ma a mi Urunk Jézus Krisztust saját tanítványa a zsidók kezére adta. Mikor ezt halljuk, szeretteim, ne csüggedjünk el és ne ütközzünk meg, hanem inkább szomorkodjunk és hullassuk könnyeinket, de nem az elárult Jézus, hanem az áruló Júdás miatt. Mert az elárult Jézus megváltotta a világot; az áruló Júdás pedig saját lelkét elvesztette. Az elárult Jézus a mennyben ül az Atya jobbján, az áruló Júdás pedig a kárhozat helyén várja az örök és nem szűnő büntetést. Ezért szomorkodjunk, ezért hulljanak könnyeink, mert maga a mi Urunk Jézus Krisztus is megrendült és sírt Júdásra tekintve: „Megrendült lelkében és tanúságot tett, mondva: Bizony, bizony mondom nektek, hogy egy közületek elárul engem” (Jn 13,21). Miért rendült meg az Úr? Bizonyára arra gondolt, hogy ennyi tanítás, ennyi buzdítás után sem vette észre, hogy milyen veszedelembé rohan. Az Úr tehát látva tanítványa esztelen eljárását, szánalomra indulva iránta megrendült és sírt. Mindezt bő-ven elmondják az evangélisták, hogy bizonyítsák Krisztus üdvözítő akaratát.

Leginkább megrendült az Úr tanítványa hálátlan lelkét látva, hogy minket figyelmeztessen arra, hogy azokat kell leginkább sajnálnunk, akik rosszat tesznek, nem pedig azokat, akik bántalmat szenvednek. Mert a méltatlanságot szenvedők méltók arra, hogy boldognak tartsuk őket. Ezért mondta Krisztus: „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa” (Mt 5,10). Látjuk mekkora jutalmat helyez kilátásba a szenvedőknek? Más helyen meg a gonoszoknak elkerülhetetlen büntetést: figyeljük csak mit mond Szent Pál: „Mert ti, testvéreim, hasonló sorsra jutottatok, mint az Isten egyházai, melyek Júdeában vannak Krisztus Jézusban, mert ugyanazt szenvedtétek el fajtestvéreitektől, mint ők is a zsidóktól, kik megölték az Úr Jézust is és a prófétákat, s minket üldöztek. Az Istennek nem telik kedve bennük. Ők ellenséges érzületűek minden ember iránt s megtiltják nekünk, hogy ne beszéljünk a pogányokhoz, nehogy üdvözüljenek. Így betöltik mindenkor bűneik mértékét s az Isten haragja utol is érte őket mindvégiglen” (1Tessz 2,14-16).

Világosan látjuk most már, hogy azok miatt kell szomorkodnunk és azokat kell siratnunk, akik gonoszt cselekszenek? Az irgalmas Üdvözítő is tanítványa elvetemült cselekedetét látva megrendült és sírt, megmutatva irgalmasságát és végtelen jóságát, hogy nem szűnt meg remélni tanítványának jobb útra térését egészen az árulásig. Testvérem, neked is fokozott mértékben fájjon, hogy az Úr Jézus emiatt szomorkodott. Megrendült Jézus és mondta: egy közületek elárul engem. Mily kegyes, mily jóságos az Úr! Akit elárultak, az szomorkodik az áruló miatt, mert látta megmaradni gonoszságban. Mennyi türelem, mennyi emberszeretet! Milyen finoman bánik a hálátlannal, nem akarja bántani, hanem aggodalmat és félelmet ébreszt a többi tanítványok lelkében, hogy alkalmat adjon neki a bűn útjáról való visszafordulásra. De az irgalom szavai iránt érzéketlen lélek sem figyelmeztetésre, sem jó szóra nem hajlik, hanem kapzsiságtól elhomályosult lelkével vesztébe rohan.

Egy közületek elárul engem. Miért rendült meg, miért szomorodott el isteni Mesterünk? Hogy megmutassa végtelen szeretetét és megtanítsa minket arra, hogy azok miatt kell leginkább szomorkodnunk, akik felebarátjuk ellen tesznek rosszat. *Nem a szenvedőt, hanem a bántalmazót kell minden egyes esetben sajnálni.* Szenvadásunkkal ugyanis elnyerjük a mennyek országát; de ha valakinek rosszat teszünk, kárhozatra és örök büntetésre vagyunk méltók. Mert: „Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa” (Mt 5,10). Megértettük már, hogy bántalmak elszenvedése érdemet, dicsőséget, mennyországot szerez? Átlátjuk már, hogy a rossz cselekedetek büntetést és kárhozatot hoznak? Szent Pál

ugyanis megemlítve, hogy a zsidók megölték az Urat, a prófétákat üldözték, hozzáfűzi: „Végül meg fog felelni cselekedeteiknek” (2Kor 11,15).

Nem hiába emlegettük ezeket nektek, hanem tanulékony lélekkel arra törekedjünk, hogy ne haragudjunk ellenségeinkre, sőt legyünk irántuk jó lélekkel, sajnáljuk és szánjuk őket. Mert azoknak rossz a helyzetük, akik velünk gonoszul bánnak. *Ha lelkiünket annyira megneveltük, hogy nem haragszunk már rájuk, hanem sajnáljuk őket, akkor az Úr szavainak megfelelően imádkozni is tudunk majd értük* és ezzel mérhetetlen kincset gyűjtünk magunknak odafenn. Krisztus nemcsak ellenségei miatt buzdít minket erre, hanem önmagunk miatt is, akik megbocsátjuk nekik, mit ellenünk vétettek. Mikor ellenségednek megbocsátasz, többet kapsz, mint amennyit adtál. Hogyan kapok többet – kérdezed? Figyelj csak! Mikor ellenségednek megbocsátasz, a te Krisztus ellen elkövetett bűneid is bocsánatot nyerek. Ezek elengedését és bocsánatát elnyerni nehéz, azokért viszont könnyen bocsánatot kapunk. Hallgassuk csak, mint mond Héli főpap fiainak: „Ha ember ellen vétkezik az ember, meg lehet iránta engesztelni az Istent, de ha az Úr ellen vétkezik az ember, ki könyöröghetne érte?” (I.Kir 2,25) Mély seb ez és imádsággal sem könnyen lehet rá gyógyszert találni; sőt imádsággal nem is, de bocsánatot nyer azonnal az ellenségnek való megbocsátás által. Az Úr ellen elkövetett bűnököt jelenti az evangéliumi tízezer talentum, amit ember ember ellen vét, az száz dénár (Mt 19,23), ha ezeket elengeded, az Úr is elengedi neked a tízezer talentumot.

Fájdalmas Anya

Kovács Ervin

Nagybőjtben számos alkalom adódik arra, hogy a kereszt alatt álló Szűzanya lelkivilágával egyesüljünk, nem utolsó sorban amikor szentmisék végén vagy a keresztúti ájtatosságot végezve énekeljük az „Áll a gyötört Istenanya” című éneket. Arra sajnos nincs sok remény, hogy mind a 20 versszak elhangozzék. Pedig így tudnánk valóban behatolni ennek a XIII. században Jacopone da Todi ferences szerzetes által írt éneknek gazdag gondolatvilágába, mert az ünnep szentmiséjének evangélium előtt elhangzó szekvenciájáról van szó.

„Áll megtörten Krisztus Anyja, – keresztfánál könnyet ontva, – úgy siratja szent Fiát. Gyász a lelkét meggyötörte, – kín és bánat összetörte, – törnek éle járta át. Ó, mily nagy volt ama drága – Szűzanya szomorúsága – Egyszülött szent Magzatán. Mennyit sírt és hogy kesergett, – látván azt a nagy keservet,

– azt a nagy kint szent Fián.” Amikor az Úr diadalmasan bevonult Jeruzsálembe, amikor az érte rajongó tömegek vették körül, a Szűzanya csendben meghúzódott, nem kért részt a dicsőségből. De most, amikor még legjobb barátai is elhagyták, eljött, hogy megossa Fiával a keserű órákat. De szívesen meghalt volna helyette! Neki azonban keményebb próbatétel jutott: végig kell néznie az utolsó percig, közvetlen közléről amint a hálátlan emberek meggyilkolják Üdvözítőjüket. Beteljesedik Simeon jövendölése a gyermek Jézusról: „Sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben; jel lesz, amelynek ellene mondanak. A te lelkedet is tőr járja át.” Persze a százados vaslándzsája Jézus mellébe szúródott, de csak Édesanyja lelkén keresztül hatolhatott be testébe. Jézus akkor már nem érezte a fájdalmat, hiszen lelke már elhagyta szétmarcangolt testét, de Mária él és érzi a testi szenvedésénél is gyötrőbb, mélyebb és hosszantartóbb lelki kint. És mégis nem roskad össze, nem ájul el, nem átkozza a hóhérokat, nem kéri számon Istentől: „Mivel érdemeltem ezt Uram én, aki mindig legengedelmesebb, legtisztább szolgálód voltam?” Mária most sem mond mást, mint az angyali üdvözlés óta minden nehéz helyzetben: „Az Úr szolgálólánya vagyok. Legyen nekem a Te igéd szerint”. Nem lehet az rossz, amit a végtelenül Bölcs és Szerető megenged.

Az ének további része minket is bevon Mária helyzetébe, hiszen pusztán emberileg is lehetetlen nem együtt érezni egy fiát gyászoló édesanyával. „Ki ne sírna Máriával, – hogyha látja Szent Fiával – szenvedni a szent Szülőt?” A keresztény ember pedig még inkább átérzi a fájdalmat, hiszen tudja, hogy ő maga korántsem ártatlan az ügyben: az én bűneimért kell ezt elviselnie Jézusnak. „Népét hogy megmossa szennytől, – látta tenger gyötrelemtől – roskadozni Jézusát.” Én érdemelném azt a gyalázatot, amit most az ártatlan Fiú és az ártatlan anya elvisel. Ezért önként részt kérek méltó büntetésemből: „Szeretnek szent kútfője, – add, a fájdalomnak töre – járjon át a lelkemen.” Hátha a tenger kín áttöri érzéketlen szívem kergét és végre képes leszek önzetlenül szeretni: „Hogy szívemben lángra kelne Krisztusomnak szent szerelme, – segíts neki tetszenem.” Hátha ez beoltaná rosszra hajló természetemet az újabb bűnök ellen: „Ó, szentséges anyám, tedd meg, – a keresztre feszítettnek – vésd szívembe sebeit. Szent Fiának, a sebzettnek, – ki miattam szenvedett meg, – oszd velem gyötrelmeit! Add meg, kérek, hogy míg élek, – együtt sírjak mindig véled – s azzal, ki a fán eped.”

Ha az élet kereszteteket állít utamba, azokat nem igazságtalan büntetésnek, nem értelmetlen akadálnak akarom tekinteni, hanem lehetőségnek, hogy Máriával egyesülten vezekeljek és engeszteljek magamért és másokért. „A keresztnél véled állni, – gyászban véled egygé válni: – erre hív

a szeretet. Dicső Szüze szent szüzeknek, – kelyhedet hadd ízlelem meg: – add nékem fájdalmaid! Add tisztelnem, add viselnem, – s nem felednem holt Szerelmem, – Krisztusomnak kínjait! Sebeivel sebesítsen, – szent mámorban részegítsen – omló vérével Fiad!”

Ha így fogadom az élet keresztjeit, ha nem menekülök tőlük, hanem Jézus keresztjének tövébe állok a Szűzanya társaságában, akkor *a kereszt számomra nem vádoló bűnjel, hanem áldást hozó életfa lesz nemcsak most, de halálom után is.* „Hogy ne jussak ama tűzbe, – védj meg engem drága Szűz, te, – ha az ítélet riad. Tedd, hogy Krisztus szent keresztje, – kínhalála védelmezze – áldásával szívemet. S hogyha testem porba tér meg, – lelkem akkor a nagy égnek – dicsőségét lelje meg!” Ekkor, a keresztút utolsó állomása után tapasztalhatom meg, ahogyan nagypéntek sötétje húsvéti pirkadattá válik, majd az örök élet déli verőfényévé.

Végtelen javak záloga

Aranyszájú Szent János

Ünnepelni jöttünk ma össze, szeretteim, mert a mi Urunkat keresztre feszítették. Ne ütközz meg azon, hogy ilyen szomorú eseményt ünnepelünk, mert az Úr Jézus életének minden mozzanata tele van kimeríthetetlen értékkel. Jóllehet némelyiktől emberi természetünk idegenkedik. Ennek az igazságnak mélyebb megértésére vessük jól elménkbe, hogy a kereszt csak volt ítélet és büntetés jele, de most már tiszteletünk és vágyódásunk tárgya. A kereszt azelőtt szégyent és büntetést jelentett, ma dicsőség és tisztelet. Hogy dicsőséget jelent a kereszt, hallgassuk Krisztus szavát: „Dicsőíts meg engem, Atyám, tenmagadnál azzal a dicsőséggel, mely enyém volt nálad, mielőtt a világ lett” (Jn 17,5); dicsőségének a keresztet nevezte. *A kereszt üdvösségünk kezdete; a kereszt végtelen javak záloga.* Miatta mi, akik azelőtt becstelének és eltaszítottak voltunk, örökössé lettünk; nem tévelygünk többé, hanem megismerjük az igazságot. Akik azelőtt fa- és kőbálványokat imádtunk, most felismerjük mindenek Teremtőjét: mi a bűnnek szolgálói az igazság szabadságára jutottunk: a kereszt által lett mennyországgá a föld. A kereszt szabadított meg minket a tévedéstől, vezetett minket az igazság útjára, a kereszt engesztelte meg az Istent az ember iránt. Kiszabadítva minket a gonoszság mélységéből, a kereszt vezetett minket az erényes élet magaslatára; megszüntette a bálványokba vetett hitet, az ördög ámitását. A kereszt óta áldozatunk már nem füst, és illat, nem állati vér kiontása, hanem a lélek hódolata, himnusz,

dicsőítés, és imádság: ledőltek a bálványok, a sátán uralma véget ért. Az ember életmódja verseng az angyalokéval: szűzi tisztaság lakozik a földön. Amióta ugyanis a Szűztől született eljött, megismerte a világ ennek az erénynek ösvényét. A kereszthozott számunkra – akik sötétségben éltünk – világosságot; küzdők és szorongatottak voltunk és megszabadultunk; távol bolyongtunk és megtaláltuk az utat hazafelé; idegenek voltunk és a kereszttel családtagok lettünk; földönfutók: és az ég polgárai lettünk; a kereszttel lett a háborúk megszüntetője és a béke megszilárdítója.

A kereszttel miatti nem félünk többé a sátán égető nyilaitól, mert megtaláltuk az élet forrását; nem élünk többé özvegységben, mert megtaláltuk a jegyest. Nem félünk farkasok támadásától, mert megismertük a jó pásztort. „Én vagyok a jó Pásztor” (Jn 10,11), mondja az Úr Szent János evangéliumában. Nem tölt többé félelemmel bennünket kényúr kegyetlensége, mert király elé járulhatunk bizalommal.

Látjuk már, testvéreim, mennyi kegyelem forrása számunkra a kereszttel? Tehát méltán ünnepelünk ma. Szent Pál is figyelmeztet bennünket: „Üljünk tehát ünnepet, de ne a régi kovással, sem rosszaság és gonoszság kovásával, hanem egyenes lelkület és igazság kovásztalanságával” (1Kor 5,8). Miért kívánod tőlünk Szent Pál apostol, hogy ünnepeljünk? Mondd meg az okát is! „Mert a mi húsvéti bárányunk, Krisztus, megöletett.” (1Kor 5,7) Értjük most már miért ünnepeljük a kereszttel? Értjük, hogy miért ünnepelteti velünk a kereszttel Szent Pál? *A kereszttel folyt le az áldozat, ahol pedig áldozat van, ott a bűnök megbocsátása, Isten kiengesztelése, ünnep és örömujjongás.* „A mi húsvéti bárányunk, Krisztus öletett meg”; mondja az Apostol. Hol folyt le az áldozat? A kereszttel! Új és idegenszerű oltár, amilyen új és szokatlan volt az áldozat. Ugyanaz volt a pap és az áldozat; maga mutatta be az áldozatot és önmagát áldozta fel. Szent Pál szavát halljuk ismét: „Mert minden főpap, emberek közül választva; emberekért rendeltetik az Isten előtt való ügyeikre” (Zsid 5,1). Ezért volt Krisztusnak is szüksége valami áldozatra. Íme, önmagát áldozta fel. Majd másik helyen azt mondja az Apostol: „Krisztus is egyszer áldoztatott fel, hogy sokaknak bűneit elvegye” (Zsid 9,28). Íme, Krisztus áldozat lett, feláldozta önmagát.

Láttuk, miként lett Krisztus áldozat és egyúttal áldozatot bemutató pap és a kereszttel oltár. Fontoljuk meg most azt, hogy miért nem a templomban történt ennek az áldozatnak a bemutatása; miért nem történt a zsidók templomában, hanem kívül a városon, kívül a falakon. A városon kívül feszítették meg, mint elítélt gonosztevőt, hogy beteljesedjék a próféta jövendölése: „És a gonoszok közé számított” (Iz 53,12).

Miért szenvedett kívül a városon, magaslaton és miért nem valami fedett helyen? Nem történt ez sem ok nélkül, hanem azért, hogy megtisztítsa a fertőzött levegőt. Azért magaslaton, szabad ég alatt, hogy az ég megtisztuljon a magaslaton feláldozott Barány áldozata által. Megtisztult tehát az ég, megújult a föld. A Krisztus oldalából földre lecsorgó vér lemosott minden szennyet és tisztátalanságot.

A mi Főpapunk: Krisztus

Fischer Szent János püspök, vértanú

A mi Főpapunk, Jézus Krisztus, a mi áldozatunk pedig az ő szent teste, ezt áldozta fel a kereszt oltárán minden ember üdvösségéért.

A mi megváltásunkért kiontott vér pedig nem az ószövetségben szokásos tulkok és bakok vére volt, hanem az ártatlan Baránynak, Üdvözítőnknek, Jézus Krisztusnak a vére.

Az a templom pedig, amelyben Főpapunk bemutatta az áldozatát, nem emberi kézzel épített templom volt, hanem maga a mindenható Isten alkotta azt a templomot. Hiszen Főpapunk az egész világ szeme láttára ontotta vérét, s ez a világ az Isten keze által alkotott templom.

Ennek a templomnak két része van: az egyik ez a föld, itt van most a mi lakásunk, a másikat mi, halandó emberek még nem ismerjük.

Főpapunk az ő áldozatát először itt a földön mutatta be, amikor elszenvettede a kegyetlen halált. Azután pedig feltámadva és a halhatatlanságot magára öltve belépett a legszentebb szentélybe, azaz a mennybe, és ott ajánlotta fel a mennyei Atyának minden ember bűnéért az ő végtelen értékű vérét, amelyet túlradó mértékben ontott ki értünk.

Ez az áldozat Isten előtt annyira nagy értékű és kedves, hogy Isten azt elfogadta, és szinte mást nem is tehetett, csak azt, hogy rögtön megkönnyülve rajtunk, irgalmasan megbocsátott minden őszinte bűnbánónak.

Továbbá ez az áldozat örök áldozat is, nemcsak évenkénti egy áldozat, mint amilyen az Ószövetségben volt. Ez az áldozat a mi vigasztalásunkra mindennap megjelenő áldozat, sőt minden órában és minden pillanatban bemutatott áldozat, hogy rendíthetetlen bátorítást nyerjünk belőle. Erre céloz az Apostol, amikor azt mondja, hogy ez az áldozat *örök megváltást szerzett* (Zsid 9,12).

Ebből a szent és örök áldozatból részesednek mindazok, akik elkövetett bűneiktől elfordulnak, és megbánják azokat, és így biztosak lehetnek nem-

csak arról, hogy e vétkeik eltöröltetnek, hanem még segítséget is kapnak arra, hogy állandóan megmaradjanak a megkezdett erényes életben.

Ezzel kapcsolatban írja Szent János: *Gyermekeim! Ezeket azért írom, hogy ne kövessetek el bünt. De ha valaki bűnbe esik, van szószólónk az Atyánál: Jézus Krisztus, az Igaz. Ő az engesztelő áldozat bűneinkért, nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is (1Jn 2,1-2).*

Beteljesedett!

Beteljesedett! Ez az utolsó szó Fiam, Jézus hangos felkiáltása előtt, amikor lelkét kiadta.

Maradjatok ma velem a kereszttel, szeretett fiaim, hogy megértsétek szavai jelentését.

Nagypéntek van. Szenvedésének és kereszthalálának napja ez, megváltások értékes pillanata.

Térjünk be Jézus Szívének belsejébe, hogy átérezzük lelkének keserűségét és feláldoztatása mély titkába behatoljunk.

Minden beteljesedett abban a pillanatban, amelyben testét feláldozta és vérért kiontottá értetek.

Életében minden erre az egyedülálló pillanatra irányul: mily nagyon vágyódott földi életének minden napján arra, hogy szenvedésének és halálának ezt a húsvéti ünnepét véghezvigye.

A titeket képviselő Jánossal együtt állok ma a kereszttel, melyen Fiam borzalmas haláltusáját vívja. Lelki egységben Jézussal, akihez bensőségesen társultam megváltásában, átéljük azokat a pillanatokat, amelyek Őt a végső befejezésig juttatták:

- Fogantatásának örömdetes pillanatait, amikor az Atya Igéje szízi méhében megtestesült, és felvette a számára előkészített testet, így vált lehetővé, hogy azonnal megkezdhesse a megváltás művét.
- Születésének fényességes napját a szegény betlehemi istállóban, amikor már törékeny gyermeki testében megsejtette Isten igaz bárányának jelét, aki arra hivatott, hogy a világ üdvösségéért tökéletes áldozatul adja magát.
- Vidám gyermekéveit az Egyiptomban elszenvedett száműzetés után, szemlélvén, mint nyílik meg napról napra a szépség, a kegyelem és az isteni bölcsesség számára, ahogy a virág a nap felé.

– Fiatalságának hosszú éveit, mialatt láttam testben növekedni. Benne tükröződött valamennyi emberi tökéletesség összessége, az, ahogy nekifeszült a napi munkának az erőlködés verejtékében.

Lelkemben már gyakran szemlélttem sebektől átluggatott kezét, lábát és vérző testét... és akkor megújult anyai gyengédséggel hajoltam föléje.

Nyilvános életének rövid éveit, amikor az üdvösség evangéliumát hirdette mindenkinek, gyógyított és feloldozott, sebeket zárt össze és betegségtől szabadított meg, bűnöket bocsátott meg és számtalan csodát művelt. Hányszor megtörtént, hogy velem, Anyjával, akinek mindent bizalmasan elmondott, lélekben felment a Kálvária csúcsúra, és átélte fájdalmas búcsúzása pillanatát.

Beteljesedett!

És Jézus megkísérelte tanítványait is előkészíteni e pillanat botrányára: „az Emberfiának Jeruzsálembe kell mennie, ahol a pogányok kezébe adják, leköpdösik, megostorozzák, elítélik és keresztre feszítik, de harmadnapra feltámad!”

Nézem Őt most a kereszten függve és észreveszem, hogy kezét és lábát borzalmas sebek szakították fel, hogy a töviskorona alól széles sávokban vér patakzik le fején és eltorzítja arcát. Mialatt testét a láz és haláltusa vonaglása rázkódtatja, még felnyílik ajka utolsó szavára: „*Beteljesedett!*”

Az Atya akarata teljesedett. Életének minden körülménye erre a tökéletes beteljesítésre irányult... Művét így egyetlen cselekedet fogja össze, amelyhez az összes többi igazodott: a megváltás isteni, kimondhatatlan és hatalmas ajándéka.

Miként Őt, úgy készítetek elő titeket is, szeretett fiaim, erre a döntő pillanatra, hogy megvalósulhasson az Atyának az Egyházra vonatkozó terve a Megváltó szenvedésének ebben az új órájában. Életetekben mindennek ilyen fontos jelentése van.

Olvassátok velem, fájdalmas Anyáttal együtt, sorsotok lepecsételt könyvét: *az Atya készített elő abban mindent és én szeretettel irányítom, ahogy Jézussal is tettem. Így nektek is segíthetek ma az Atya akaratát teljesíteni.*

Szeressetek mindenkit nagylelkűen és nyílt szívvel, gyógyítsátok a betegségeket, zárjátok össze a mély sebeket, ajándékozzatok kegyelmet és békét, bocsássátok meg a bűnöket.

És készüljete, hogy velem együtt jöjjetek a Kálvária hegyére.

A Szűzanya üzenete Gobbi atyán keresztül, 1983. április 1., Nagypénteken

Egyetlen Mesterem

fr. Barsi Balázs, O.F.M.

Zsidó testvéreink is most ünneplik a húsvétot. Ha majd egyszer ez a két szent nép egy irányba néz, vagyis ha tudatosan, hogy egy irányba tekint a hitünk: az lesz az igazi JEL, amelyre a pogányok felfigyelnek.

Hatalmas pelyhekben hull a hó. A reggeli zsolozsmánkon (Jeremiás siralmi) egyre többen vannak. Nagy lelki fürdés ez. Az Ige kimossa az avitt gondolatokat, dohos érzéseket, poshadt emlékeket. Olyan vidámak lettek utána a noviciusok, mintha máris allelujázhatnánk. Ezt a három szent napot egybefogja a Filippi levélből vett főséges dallamú antifóna: „*Krisztus engedelmes volt értünk mindhalálig, a kereszthalálig. Azért föl-magasztalta őt az Isten és nevet adott néki, mely fölötte áll minden névnek.*” (Fil 2,8-9)

Megkóstoltuk a novíciusokkal, hogy milyen az, ha visszaállítja egy szerzetesközösség a Szent Liturgiát a maga gregoriános tisztaságában. Feleslegessé válik mindenféle érzelmes imaösszejövétel. Mélységes közösséget tár fel Istennel Krisztus titkai által a Szentlélekben, és mélységes közösséget valósít meg egymás között.

Délután három óra van. Nagy ma a csend a kolostorban, a szívem mélyén és az egész univerzumban. A nap elsötétedett. A tavaszodni nem akaró réteken köd hömpölyög, nyirkos és hideg a levegő.

Bárcsak örökre megjelölnél, Uram Jézus, ennek a keserű órának jegyeivel, hogy soha-soha föl ne oldódjék ez a csönd a lelkem mélyén, hogy míg e világban élek, minden örömöm, minden vidámságom csonka maradjon szenvedésed és végtelenül keserű halálod emléke miatt.

Gyarló, esendő, gyöngye teremtmény vagyok, de újra hozzákötöm magamat Szent Keresztedhez most, hogy ott látlak rajta meghalva.

Ellene mondok a Sátánnak és minden pompájának és minden cselekedetének. Hiszek Benned, igaz, élő Istenem, remélek Benned, egyetlen, örök szeretet. Szeretlek Téged, végtelen Jóság.

Hozzád kötöm magamat szerzetesi fogadalmaim által:

- Szegény akarok lenni, s mivel mindig termelődnek körülöttem lelki és érzelmi javak, újra és újra exodusban akarok Veled megszökni puha fészkekből.
- Engedelmes akarok lenni a Te Mennyei Atyádnak, aki már az én Atyám is úgy, ahogy Te engedelmes voltál. Mindenekelőtt szent parancsaidat akarom életem minden napján betölteni úgy, ahogy Te él-tél és tanítottál, egyetlen Mesterem.

- Szüzességben akarok élni. Testemhez csak a Te áldott testednek legyen köze, amikor feltámadott, dicsőséges eucharisztikus jelenléteddél hozzám jössz naponta a szentáldozásban.

Szeretnék mindent újrakezdeni, mert nem szerettelek eléggé, sokszor megfeledeztem Rólad. Küldd el nekem Szentlelkedet, Uram Jézus, hogy akkor, amikor az ember hajlamos elfeledni ezt az órát, a szeretet és halál óráját, mert jól érzi magát, mert ünnepel, mert tombol a nyár és körülötte az élet, mert annyian semmibe sem veszik a túlvilágot; hogy akkor hirtelen felmerüljön emlékezetemben véres, de mégis szépséges arcod, az az arc, melynek látása a legnagyobb és örökkévaló gyönyörűség forrása.

Az esti szertartás azzal kezdődik, hogy a kolostor minden lakója leborul a szentélyben a nyitott tabernákulum előtt. Süket csönd szokta bénítani ilyenkor testemet-lelkemet, nem tudok mit mondani. Fogadd el leborulásoamat, Jézusom, mint végső jelet a földön, hogy szeretlek, hogy egyébre sem vágyakozom, mint egyre jobban szeretni téged, hogy utolsó elesésem, haláltusám és sírban fekvésem legyen egyetlen néma imádás: a Te imádásod, mert Te valóba az élő Isten Fia vagy.

(Szécsény, 1995. április 21, Nagypéntek)

Az összes napok anyja

Szent Ágoston

Ez a nap fényesebb a többinél. Húsvét napja, minden napok anyja.

Kedves testvéreim, nem tudom számmal elmondani, amit lelkemben érzek; szívem örömét nem tudja tolmácsolni a nyelvem. De ezt nemcsak én érzem, mikor érzelmeimet el szeretném mondani, hanem ti is, kik sokkal jobban örvendeztek lelketekben, mintsem szájjal el tudnátok mondani. Nekem e nap a többinél fényesebbnek látszik; a nap is fényesebben süt le a földre, örülnek a csillagok is és az ég s föld elemei. A csillagok, amelyek az Úr szenvedésének látására elhomályosultak és nem akarták teremtetőjüket látni a keresztfán, íme most a győztes feltámadó Krisztust új ragyogással követik. Hisz az ég, hisz a föld, csak a zsidókat nem tudta az egész világot végighalászó háló megfogni. „Ez az a nap, amelyet az Úr megszabott, ujjongjunk és vigadjunk rajta.” (Zsolt 117,24) *Amint Szűz Máriáé, az Úr anyjái az elsőség az összes asszonyok között, úgy ez a nap az összes napok anyja a többi napok között.* Új dolgot hirdetek, de olyat, amit bizonyít a Szentírás szava. Ez az a nap, amelyen befejeződik a zsina-

góga és megszületik az Egyház. De miért folytatnám tovább? Eltelnék az egész nap, ha e nap minden szentségét el akarnám mondani.

Krisztus istenségének jelei

Örüljete, testvérek, mert megváltásunk ára ki van fizetve. Sokba kerültünk, s értünk magát is áruba bocsátotta az, ki megváltott bennünket. Krisztus ugyanis, a mi Urunk és Megváltónk, azért született, hogy tanítson bennünket; azért halt meg, hogy meggyógyítson bennünket. *A kereszthalált hozott Krisztusnak, de üdvösséget a kereszténynek.* Feltámadt a Megváltó istensége összes jegyeinek pompájában. Születését csillag követte, sírját dicsőség. Sírjánál az az angyal áll őrt, aki hírül adta, hogy meg fog születni. Győztesként jön a pokol tornácából s az égiek diadalmenetben fogadják. Születésével megszüntette a tévelyt, halálával széttiporta a halált, a pokol tornácából előhívta azt, akit teremtett. Az ő keresztnél függött a mi váltságunk és királyságunk. Visszatér a fénye a teremtmény Urával együtt. Fényt kap az ember a fényből, azt a fényt, amelyet elvesztett, mikor Krisztus lecsukta szemét. Elűzik az égiek a sötétséget, amiből még a pokol tornácában levőket is megmentette a mi Megváltónk. Örüljenek az öt gyászoló elemek, hisz Krisztus semmit sem veszített el fenségéből, az embert pedig, akit teremtett, megszabadította.

Irgalmasság vasárnapjára készülve

II. János Pál pápa 2000. április 30-án szentté avatta Fausztina Mária Kowalska nővért, az Irgalmasság Anyjáról nevezett Kongregáció 1938-ban elhunyt tagját.

Jézus többek között az alábbiakat mondta Szent Fausztinának: „Kíváncsi vagyok, hogy a Húsvét utáni első vasárnap (Húsvét 2. vasárnapja) legyen irgalmasságom külön ünnepe. Ezen a napon irgalmasságom különösen tárva lesz, *aki szentgyónáshoz, és szentáldozáshoz járul, megkapja bűneinek teljes bocsátását és büntetésének elengedését.* Az emberiség mindaddig nem élhet békében, amíg bizalommal nem fordul irgalmasságomhoz.”

Jézus azt kérte, hogy előzze meg az ünnepet az isteni irgalmassághoz szóló kilenced, amelyet nagypénteken kell kezdeni az alábbi szándékokra: az egész emberiségért; a papokért és szerzetesekért; minden hívő keresztényért; a pogányokért és a hitetlenekért; a hitben tévelygőkért; a gyermekekért; azokért, akik tisztelik az isteni irgalmasságot és bíznak benne; a tisztítótűzben szenvedő lelkekért; a lanyha lelkekért.

(„Az Isteni irgalmasság kilencede” lapot mellékeljük – a szerkesztő)

„A kegyelem tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít” A kegyelem elnyeréséhez szükséges:

- bizalom Isten végtelen jóságában;
- felebaráti szeretet gyakorlása;
- szentgyónás után méltó szentáldozás.

„Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akrom gyógyítani és Irgalmas Szívemre ölelni”

„Az akarom, hogy *a bűnösök minden félelem nélkül közeledjenek hozzám!* Engem egészen eltölt a szeretet és az irgalmasság. Boldog a lélek aki rám bízta magát, mert *én magam gondoskodom róla. Semmiféle bűn nem merítheti ki irgalmamat,* még akkor sem, ha mérhetetlenül gonosz. Minél többet merít belőle valaki, annál inkább gyarapszik.”

„Még mielőtt eljőnnék mint végső bíró, szélesre tárom irgalmasságom ajtaját. *Aki nem akar átmenni irgalmasságom kapuján, annak igazságosságom kapuján kell áthaladnia.*”

Az irgalmasság órája, Urunk Jézus Krisztus kereszthalálának órája.

„Amint meghallod, hogy az óra hármát üt, merülj el Irgalmamban imádván és dicsőítve azt, kérd Jézus mindenható segítségét az egész világ, különösen a szegény bűnösök számára.

Ebben az órában minden kérésed – a magad és mások számára – megadatik, mert *ebben az órában született meg a kegyelem az egész világ számára, az irgalmasság legyőzte az igazságosságot.*

Ebben az órában térj be egy kis időre a kápolnába és imádd a Szent Szívet az Oltáriszentségben. Ha nem tudsz valami okból kápolnába menni, merülj imába ott, ahol vagy, legalább rövid időre.” (Napló 1572)

„Ebben az órában semmit sem tagadok meg a lélektől, amely kéréssel fordul Hozzám, kínszenvedésem érdeméért.” (Napló 1320)

Imádkozzuk nagy bizalommal az **Irgalmasság rózsafüzérét**, mely a hagyományos szentolvasón imádkozható.

(A mellékelt „Isteni irgalmasság kilencede” lapon található – a szerkesztő)

„Imádkozd a rózsafüzért, amire tanítottalak! Ezzel az imával mindent elnyersz, ha az, amit kérsz, megegyezik akaratommal.” Amikor Fausztina nővér így imádkozott hazájáért, e szavakat hallotta: „Különösen megszerettem Lengyelországot. Ha akaratomat engedelmességgel fogadja, hatalomra és szentségre emelem. Szikra lobban belőle, amely előkészíti a világot végső eljövetelemre.”

Mária-kegyhelyek

Kismarton

Kismarton az Esterházy család egyik fellegránának számít évszázadok óta. Templomai a történelmi család ősi hagyományának számító Mária-tiszteletét tükrözi. Esterházy Pál herceg, Magyarország nádora két könyvet írt a Boldogságos Szűz honi zarándokhelyeiről és azokat az esztergomi érsek városában, Nagyszombatban nyomtattatta ki, hogy ezekkel is segítse a búcsújárásokat. Ő maga Máriacellbe vezetett hatalmas zarándoklatot, 1692-ben. 11.200 zarándok követte, hogy hálát adjanak a török hódoltság alóli felszabadulásért.

Utódai, az Esterházy-ak követték példáját, és a Szent Márton székesegyházban a Fájdalmas Anya-kép 1769-ben került az egyik mellékoltár fölé, hogy főként nagybőjt idején a kegyképet szemlélő hívek meginduljanak az Istenanya fájdalmán és még buzgóbban imádkozzák a fájdalmas, majd hűsét után az dicsőséges rózsafüzért.

Kövessük példájukat, s akkor legalább lélekben oda zarándokolunk a valaha magyar területnek számító egyik szép kegykép elé. De valójában a Fájdalmas Anya vezet minket Szenvedő Fiához, hogy részt kérjünk és kapjunk a megváltás kegyelméből.

Török József, történész, teológus

Marseille

A Földközi-tenger francia kikötővárosai között a leghíresebb Marseille, ahol az ókortól kezdve megszámlálhatatlan sokaságú hajó vetett és vet ma is horgonyt. A II. századtól kezdve a keresztény hajósok örömmel alleluját énekeltek, amikor megpillantották a kikötő fölé magasodó dombot, majd a parthoz közeledve magát a kikötőt, hiszen az a veszélyes út végét, a biztonságot, az életet jelentette. A középkorban kápolna épült a dombon, ahol egy Fekete Madonna kegyszobor állt az oltáron, Szűz Mária balkarján a kised Jézus ült. A francia forradalom ezt a szobrot, kápolnát ugyan elpusztította, ám a hithű tengerészek, s hozzátartozóik 1807-ben újra kezdték a zarándok-

latokat. Az újabb szobor a Tenger Csillaga-Máriát, mint a hajósok pátrónáját ábrázolta. A neobizánci templom 1853-1864 között épült fel, tornyára kilenc méter magas aranyozott Madonna-szobor került, s a főoltárra szintén a Szűzanya aranyozott szobra baldachin alatt, a kised Jézussal. A fölötté lévő mozaikkép a kikötőt ábrázolja egy hajóval. Az Őrködő Miasszonyunk kultusza felvirágzott, a szobrot számos körmenetben kivitték a városba, s volt olyan is, amikor 24 óráig tartott, a Szűzanya Szentfiával bejárta majdnem az egész várost. Úrnapján két körmenet indult a templomból: az egyik az Oltáriszentséggel, a másik a Szent Szűz szobrával, s egy magadott tágas téren találkoztak. A francia forradalomig minden vasárnap kivitték a kegy-szobrot a templom elé, hogy az Őrködő Miasszonyunk által kiesett áldás szálljon a városra, a kikötőre, a hajókra és hajózókra. A fogadalmi ajándékok között egy aranyozott sziklacsúcs egy, az Őrködő Miasszonyunk közbenjárásának tulajdonított szerencsés kimenetelű zátonyra futás emléke. A Marseille kikötőjébe érkező hajók kivétel nélkül ágyúlövessel tisztelegnek az Őrködő Miasszonyunk előtt.

Török József, történész, teológus

A Szűzanya üzenetei Szőkefalván

1. Este 11 órakor Rózsika családi házában vette kezdetét a jelenés nyilvánosága. A családon kívül néhány szomszéd és barát is jelen volt. – A *Szűzanya azt kérte, hogy Rózsika* a dicsőszentmártoni középiskola tanulói számára *beszéljen* egy konferencia keretében *a hitről*. Ez meg is történt. (1998. november 4.)

2. A Szűzanya Rózsika otthonában este 11 órakor kérte, hogy alakítsanak egy római katolikusokból álló héttagú engesztelő közösséget, valamint egy ugyancsak héttagú ortodox román nyelvű imacsoportot. *Mindkét imádkozó közösségben szentolvasóval imádkozzanak* – Isten irgalmát kérve – *egy falut veszélyeztető katasztrófa elhárításáért*. (1999. március 21.)

(Május végén példátlan jégverés tönkretette Szőkefalva kivételével a környék minden faluját. A termés elpusztult és legtöbb helyen a házak ablakait is bezúzta a jég. Gálfalva, Mikefalva, Sátoros, Dicsőszentmárton, Domó, Ádámos, Botorka, Királyfa és Bogács 100 %-os károsodást szenvedtek. Szőkefalván viszont nemcsak, hogy minden kártól mentesek maradtak, hanem a termés gazdagabb volt, mint valaha. A nagyrészen még 2001-ben is hitetlenkedő szőkefalvaiak úgy emlegetik ezt az eseményt, hogy kell lennie valaminek ebben a Mária jelenésben, mert a láthatatlan természetfeletti világ keze mutatkozott meg ebben a természeti katasztrófában.)

A nyilvános üzenetek ettől fogva délután 5-kor a templomban vannak:

3. Ne féljetez gyermekeim, nehéz idők jönnek, legyetek felkészülve imával, böjttel kenyéren és vízen. Imádkozzátok a Rózsafűzért és a Keresztúti ájtatosságot. Legyetek felkészülve ezekben a hónapokban. Ne féljetez drága gyermekeim, mert **Én veletek vagyok minden nap és minden percben.** Jól készüljetez fel, gyónjatez és áldozzatez, imádkozzatez gyakrabban, olvassatez minden nap egy részt a Szentírásból és aznap próbáljatez aszerint élni! Én betakarlak titeket védő, szent palástommal. Legyetek felkészülve szentelt vízzel, szentelt gyertyákkal és tömjénnel. **Egy égi ajándékot adok neked, mostantól fogva lelki betegeket fogsz gyógyítani,** de ajándékba kaptad és ajándékba add. Légy figyelmes, mert a sátán nagyon haragszik rád és félre akar vezetni ebből az erős hitedből. Virrasszál! Imádkozz naponta három Rózsafűzért és a Keresztúti ájtatosságot. Elfogadtam az imacsoport imáit, gyűljetez össze szerdán és pénteken, és imádkozzátok a Rózsafűzért és a Keresztutat. Áldásomat adom a falura és a városra, ahova kértez. De tud meg, ahol te laksz, sok kemény szívű ember van, ami nagyon bánt és fáj nekem. **Megáldom a kutat és bárki inni kér belőle, adj neki Jézus nevében...** Nem azért jöttez, hogy megijesszem a népet, hanem, hogy **meztérjenek és felkészítsem őket.** Abban az időben mindenki maradjon a házban és imádkozzon.

Mostantól kezdve te is megáldhatsz akit akarsz és aki kéri. (1999. június 17.)

4. A mai napon kérem tőletez, hogy szívetek legyen nyitva Isten előtt, és imádkozzatez a szívetekkel. Közedezik az Ádvent, legyetek irgalmasok, áradjon belőletez a szeretet, mert a nehéz idők közel vannak, imádkozzatez, imádkozzatez, imádkozzatez. Az ádventi időben legyetek felkészülve imával, gyónással, áldozással, böjttel szerdán és pénteken (kenyéren és vízen) és így várjátok a Karácsonyt, hogy tudjátok elfogadni szeretettel és örömmel a Szent Fiam születése ünnepét. Mindegyik ember, aki most itt jelen van, Karácsony estéjén is legyen jelen a templomban. **Aki meztartja az Én üzeneteimez az ne féljen a nehéz időktől, mert nem fog elveszni, mert én betakarom a védő palástommal.**

Azt kérem, hogy ez a hely (Szőkefalvi Római Katolikus templom) egy imaközpont legyen. (1999. november 4.)

5. Következik a Nagyböjt, legyen szívetek nyitva! Imádkozzatez, imádkozzatez, imádkozzatez! Tartsatez böjtöt kenyéren és vízen, hétfőn, szerdán és pénteken. Imádkozzatez naponta három Rózsafűzért és a Keresztutat; gyónjatez és áldozzatez minél gyakrabban, és olvassatez mindennap egy részt a Szentírásból és próbáljatez aznap aszerint élni. És így várjátok a Szent Fiam feltámadásának ünnepezt.

Imádkozzatez egy Rózsafűzért a Szentatyáért, mert nagy szüksége van rá. Ne féljetez a nehéz időktől, amelyek jönni fognak, mert Én veletek vagyok. S aki elfogad engem Anyának, én azt segíteni fogsz. Legyetek felkészülve, mert kezdődnek a figyelmeztetések. Ne féljetez, mert Én fogsz a kezetez, hogy ne essetez a szakadékba. (2000. március 8.)

6. Most ebben a percben nyissátok ki szíveteket, ne tartsátok összeszorítva, megkövesedve szíveteket! Hagyjátok, hogy hatoljon be a szívetekbe a Szeretetnek a Fénysugara. Ne féljetez ezektől az időktől, mert én veletek vagyok, nem hagylak el titeket. Betakarlak a szent palástommal. Nem azért jöttem, hogy megijesszem a népet, hanem azért, hogy **vezessem lépteiteket a Szent Fiamhoz. Imát kérek tőletek, és áldozatokat, és böjtöt. Töltsétek meg a templomokat, ne hagyjátok Jézust egyedül.** És Ő segít titeket minden nehézségben, minden betegségben és problémáitokban. (2000. június 17.)

7. Kérem, hogy imádkozzatok! Kérem, hogy imádkozzatok! Kérem, hogy imádkozzatok! Keressétek, keressétek, keressétek minél gyakrabban az Én Szent Fiamat! Kérem, hogy végezzetek kilencedeket és **imádkozzatok az Én szándékomra!** Kérem a böjtöt tőletek, drága Gyermekeim! **Gyónjatok és áldoztatok!** Legyetek türelmesek, mert **közeledik a nagy figyelmeztetés.** Ne féljetez, mert én veletek vagyok! Figyeljétek meg nagyon jól ezt az üzenetet és őrizzétek meg, mert **rövid az idő.** Ne legyetek szomorúak, mert **közeledik az én Szeplőtelen Szívem győzelme!** (2000. október 21.)

8. Közeledik a Nagyböjt. Kérem, hogy ebben a Nagyböjtben tisztítsátok meg lelketeket. Imádkozzatok! Imádkozzatok! Imádkoztatok! Böjtöljetez kenyéren és vízen: hétfőn, szerdán és pénteken. Gyónjatok és áldoztatok minél gyakrabban! Legyetek irgalmasak! Kérem, hogy szeressétek egymást Drága Gyermekeim! De olyan szeretettel, amit meg kell élni nap mint nap. Így várjátok az én Szent Fiam nagy ünnepét! **Kérem, hogy a ti lelketek is támadjon fel a bűn fekete mélységéből. Nehéz idők jönnek. De ne féljetez, mert a Szent Fiam és én veletek vagyunk. Az én Szent Fiammal együtt azt kérjük tőletek, hogy imádkoztatok és elmélkedjetez legalább egy negyedórát minden nap.** (2001. február 11.)

9. Kérem, hogy imádkoztatok minél többet. **Nagy szükség van, főleg a Rózsafüzér imára. Ezzel az imával fogom megkötni a sátánt.** Nagy szükség van az imára, az Én Szent Fiam is kéri. Mindnyájatokat szeretlek és az én védő palástom alá akarlak gyűjteni. Az én Szent Fiam kevés időt adott, hogy még hozzátok eljőjetez. **Tartsátok meg üzeneteimet és ne féljetez!** Imádkoztatok, amíg örömmé válik számotokra az ima. (2001. június 17.)

10. Kérünk benneteket, a Szent Fiam és én, hogy ne lankadjatok az imában. Még többet imádkoztatok, mert nehéz idők várnak rátok. Drága gyermekeim, **Szent Fiam kéri,** hogy vegyetez részt a szentmiséken, **látogassátok Őt minél gyakrabban az Oltáriszentségben,** és még kéri az én Szent Fiam, hogy szeressétek egymást, úgy, ahogy Ő szeret titeket. **Imádkoztatok és teljesítsétek amit Szent Fiam kér és a Mennyei Atya.** (2001. szeptember 22.)

11. Beléptetek az adventi időbe. Az én Szent Fiam kéri, hogy imádkozzatok még többet, böjtöljétek és legyetek irgalmasok. **Tisztítsátok meg szívetekeket, lelke-teket szentgyónással.** Legyetek a Szeretet eszközei, a Béke eszközei. Karácsony szombatján nyissátok meg megkeményedett szívetekeket, hogy meg tudjon születni az Én Szent Fiam és meleg lakhelyre találjon a Ti szívetekben. **Ne feledkezzetek meg szeretni, szeressétek egymást igazi Szeretettel.** (2001. december 2.)

12. Egyesek beléptek, mások most lépnek be a Nagyböjtbe. Kérlek titeket, hogy tartsatok bűnbánatot. Arra van szüksége az Én Szent Fiamnak, hogy **tartsatok bűnbánatot. Imádkozzátok a rózsafűzért és a keresztutat naponta.** Böjtöljétek úgy, ahogyan már kértem: Hétfőn, Szerdán és Pénteken, kenyéren és vízen. **Tisztítsátok meg lelke-teket a szentgyónásban,** hogy tiszta legyen. Ahogyan a virág kinyílik május hónapjában, úgy nyíljon ki a ti szívetek is a bűn fekete felhőjéből. Szeretlek mindnyájatokat. Éljetek békében, testvériségben és szeretetben. **Mindnyájatokat az Én palástom alá akarlak helyezni, azokat is, akik nem akarnak engem.**

Kedves fiatal gyermekeim, szeretném, hogy május 17-én **Szőkefalvára jöj-jetek** szentségimádásra. **Ti vagytok a jövő alapjai. Jöjjetek, hív az én Szent Fiam.** (2002. március 15.)

13. Drága gyermekeim, kérlek titeket úgy, mint más alkalommal, hogy imádkozzatok, imádkozzátok a rózsafűzért, böjtöljétek kenyéren és vízen, gyónjatok és áldozatok. Nehéz idők várnak rátok, de ne féljétek, mert én veletek vagyok. **Ha nem tartjátok meg üzeneteimet, el fogtok veszni. Én segíteni akarlak titeket, azért küldött engem az én Szent Fiam.** Ne hagyjátok egyedül az én Szent Fiamat az Oltáriszentségben! Mindnyájatokat szeretlek, és betakarlak védő palástommal. Szeressétek és ne gyűlöljétek egymást. **Jöjjetek erre a helyre, ahol sok kegyelem árad reátok. Hívjátok segítségül a Szentháromságot. Sose hanyagoljátok el azt, hogy kérjétek a Szentlélek segítségét.** (2002. június 17.)

14. Kegyelmi időben éltek. Imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok. Nagy szükség van a ti imátoakra. Az én Szent Fiam kéri, hogy szeressétek egymást. Kérem, hogy **kérjétek a Szentlélek segítségét, hogy a Szentlélek szálljon le reátok a hét ajándékával, mert nagyon kevesen tették meg ezt.** (2002. október 12.)

15. Kérlek, könyörgök hozzátok, hogy imádkozzatok a békéért. **Nagy veszélyben van a béke.** Segítsetek engem és Szent Fiamat, a böjtötökkel, imáitokkal és áldozatvállalásaitokkal. **Nagy figyelmeztetések várnak rátok. Ne féljétek, Én veletek vagyok és mindnyájatokat betakarlak védő palástommal. De tartsátok meg üzeneteimet. Keressétek az Én Szent Fiamat az Oltáriszentségben. Eljött az az idő, amikor éjjel-nappal kell imádkozni. Jöjjetek drága gyermekeim e helyre,**

ahol sok kegyelmet kaptok. Ne féljeteK semmitől, mert a sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével. (2003. február 22.)

16. Nehéz idők várnak rátok. Nemsokára. Tartsátok meg (éljétek meg) üzeneteimet és megtaláljátok az utat Szent Fiam felé. Drága gyermekeim, meghívlak benneteket újra az imára és a böjtre, mert *böjttel és imával állíthatjátok meg a természeti katasztrófákat.* Az én Szent Fiam mondta: ahogy a virágnak szüksége van a vízre, úgy nektek is szükségetek van az imádságra és a szeretetre. *Szeressétek, szeressétek egymást drága gyermekeim, ne gyűlölködjeteK.* Ne FéLjeteK. Én veleteK vagyok, legyetek készen. Mindnyájatokat védő palástom alá helyezlek. Már sokszor megígértem nekteK. Ne féljeteK. (2003. június 17.)

17. Kérem, hogy imádkozzátok. Az én Szent Fiam is kéri, hogy *imádkozzátok sokat, míg az imádság örömmé válik számotokra. Imádkozzátok a családban és a csoportokban. Imádkozzátok az én szeretett fiamért, a pápáért.* Nagy szüksége van a ti imáitokra. Ne féljeteK, én veleteK vagyok. Szeretlek titeket. Szeressétek egymást, ahogy az én Szent Fiam szeret titeket. *A szeretet mindenk fölött van, szeressétek egymást! A szeretettel lefegyverzíteK a Sátánt.* Az ég tele van szeretettel, szeretetből van alkotva. (2003. október 2.)

A 2004. február 26-i üzenetet a következő számokban közöljük.

Érdemes-e odafigyelni Istenre és égi követére?

Földi Endre, Mária Légió

1917-ben eljött a Szűzanya Fatimába. Rózsafüzér imát és engesztelést kért a bűnösök megtéréséért. Ez az üzenet 25 évi tétovázás után jutott el az emberiséghez, mely közölte, hogy ha az emberek teljesítik a kérést, akkor nem lesz világháború és nem terjed el az istentelenség az egész földön. Közben már kitört a 2. világháború. Érdemes volt nem odafigyelni?

Medjugorjében 25 évvel ezelőtt újra megjelent hasonló kéréssel Jézus Anyja, de akkor már a békéért kérte az áldozatot, a kenyéren és vízen való böjtölést. Akkor még úgy tűnt, hogy béke volt. Erre az üzenetre sem figyeltek fel az ottani népek eléggé. Jött az etnikai tisztogatások szörnyű sorozata. Nem lett volna jobb teljesíteni Isten „kérését”?

Hozzánk, magyarokhoz is küldött Isten üzeneteket. Már Dantén, majd P. Pión, és don Gobbin, a Máriás Papi Mozgalom vezetőjén keresztül, hogy csak a legjelentősebb külföldieket említsen. E mozgalom Szentatyánk beleegyezésével terjedt el az egész világon. Dr. Erdő Péter bíboros prímás atyánk is tagja sok bíboros, érsek és püspök mellett. A Gobbi atyán keresztül kapott üzenet a legrészletesebb, ezt kísérlem meg most kissé elemezni, mert ez az egész nemzet, de az emberiség szempontjából is a leglényegesebb.

1981. augusztus 16-án a Szűzanya a következőket közölte: „Jézusom Eucharisztikus Szívének békéjét fogja élvezni és kiárasztani az Egyház... Az Úr e tervében különlegesen fontos helyet foglal el egy nép, amelyet első királyuk (a mai nap szentje a világegyházban), István majdnem ezer éve már, hogy nekem felajánlva, tulajdonomba adott... E korban pedig Szeplőtelen Szívem világraszóló békediadala kiváltságos eszközéül adta.” Az üzenetnek ez a fele nagyon vigasztaló számunkra.

A második részben a csodálatos hivatás feltételeit közli Nagyasszonyunk: „Népemnek minden egyes fiát és leányát aggódó szeretettel hívom anyai Szívemre. A katolikus keresztények ajánlják fel magukat Szeplőtelen Szívemnek. Naponta imádkozzák el szentolvasómat egyenként, vagy családjukkal közösen, a titkain elmélkedve. Törekedjenek Isten mindent átható, szerető jelenlétének és az én anyai segítő jelenlétemnek állandó tudatában élni. Ezzel és ha Jézusom megváltó áldozatából misehallgatás, áldozás és imádás révén kegyelmi erőt és szent örömet merítenek, le fogják győzni bűnös szenvedélyeiket, nem teszik szeretetlenséggel pokollá egymás életét, nem hagyják magukra a szenvedőket és az öregeket, nem emelnek gyilkos kezét születendő gyermekeikre, nem hagyják Isten nélkül felnőni őket, s nem gátolják, hanem segítik őket a legszentebb hivatásuk felé.”

„Meg kell újulni én népem, a hitben, reményben, bűnbánatban és engesztelő szeretetben Isten iránt, Szentségi Jézusom és Szeplőtelen Szívem tiszteletében, hogy a megújuló Szentlélek alkalmas eszközeként betölthesd nagy, szent, boldogító hivatásodat a teremtő örök Atya dicsőségére, a megváltás örök művének kiteljesedésére, a szerencsétlen, önmagát pusztító emberiség megmentésére és üdvözítésére.”

A megújulás a fiatalok között megkezdődött. Ezt kell mindannyiunknak minden rendelkezésünkre álló lehetőséggel, erővel és eszközzel felgyorsítanunk. Minél több rózsafüzér imacsoportot összehozni. Az országban a kegyelem állapotában élők az engesztelők számát megtöbbszörözni. Embertársainkat szolgáló szeretettel körülvenni. A reményüktől megfosztottakba reményt önteni. A társadalmi súlyos bűnök kiirtására törekedni. A Sátán médián keresztüli hatását lecsökkenteni és minden elérhető gyermeket, fiatalt Isten ismeretére, szeretetére vezetni szétsugárzott meleg szeretettel. Ha összefogunk, Jézus, a Nagyasszony velünk, köztünk van és pótolja azt, amire a mi erőink elégtelenek. Nehogy tétlenek maradjunk, mert ennek a 2. világháborúnál sokkal borzalmasabb következményei lennének!

Adja Isten, hogy most tényleg merészen összefogjunk és bízunk, hogy a Sátántipró Asszony ha látja erőlködésünket, megszabadít minket és alkalmassá tesz gyönyörű hivatásunk teljesítésére. Amen.

A r ó z s a f ü z é r

Szent Rita rózsafüzére

Szent Rita 1381. május 22-én született Roccaporémában, Közép-Olaszország egyik kis hegyi falujában (Perugia tartományban).

Születési idők voltak. A kitartó imájukat meghallgatta az Úr és egy kislánnyal ajándékozta meg őket. Szent Rita ahogy növekedett egyre inkább folyamatosan Istennel akart beszélgetni.

Egy csapat vezetőjéhez hozzá kellett mennie feleségül, aki gyakran ütötte is őt. Ikreket szült, akik segítségével férje lassan megszeliült. Férje bandájának egyik tagja emiatt megfenyegette őt, majd meg is ölte.

Isten kegyes volt Ritához, állandó imái meghallgatásra találtak, és a két fia mielőtt (vérbosszú miatti) gyilkosságot követek volna el, pestisben meghaltak.

Ezt követően Szent Rita egy csoda következtében kolostorba került, sok szenvedést vállalt magára. Körülötte több lehetetlennek látszó dolog valósággá vált. A Krisztustól kapott homloksebét örömmel viselte.

76 éves korában, 1457. május 22-én lelkét magához vette az Úr.

A teljesen épen maradt testét ma is megszemlélhetjük a neki szentelt templomban. Szent Rita a lehetetlennek látszó ügyek szentje.

***

A Szent Rita rózsafüzér háromszor hét Üdvözlégyből áll, melyet a titkok, a Miatyánkok és a bevezető ima egészít ki. Ezt a rózsafüzért az alábbiak szerint imádkozzuk:

Hiszekegy (az éremre), Dicsőség

Miatyánk, majd 7 Üdvözlégy a titokkal: *aki Szent Rita kérésére bűneinket megbocsátja ... Dicsőség*

Miatyánk, majd 7 Üdvözlégy a titokkal: *aki Szent Rita kérésére testilekibajtól megoltalmaz... Dicsőség*

Miatyánk, majd 7 Üdvözlégy a titokkal: *aki Szent Rita kérésére minden bajunkban megsegít ... Dicsőség*

Befejező fohász:

Ó, Szent Rita, engedd, hogy kérésem meghallgatást nyerjen, és én ígérem, hogy egész életemben hirdetni fogom nagy jószágodat. Amen

(A Szent Rita rózsafüzér kapható egyes kegytárgyboltokban, pl. Agapé Ferences Könyvesbolt, 1024 Budapest, Margit körút 23.)